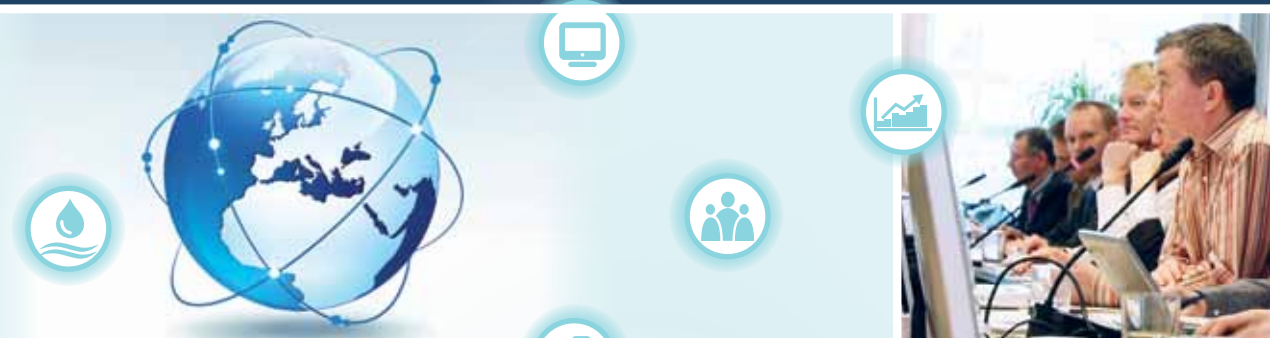

Eionet łączy

Wymiana informacji o środowisku w Europie

Spis treści

Rola Eionet	3
Ewolucja i struktura Eionet	4
Struktura Eionet	5
Eionet — historia sukcesu	8
Eionet — współpraca instytucjonalna	9
Wybrane opinie o Eionet	10
Eionet — wspólna treść	11
Eionet — wspólna infrastruktura	12
Wspólny system informacji o środowisku — SEIS	13
Eionet łączy	14
Institucje, w ramach których działają Krajowe Punkty Kontaktowe	15

Rola Eionet

Zadania Eionet

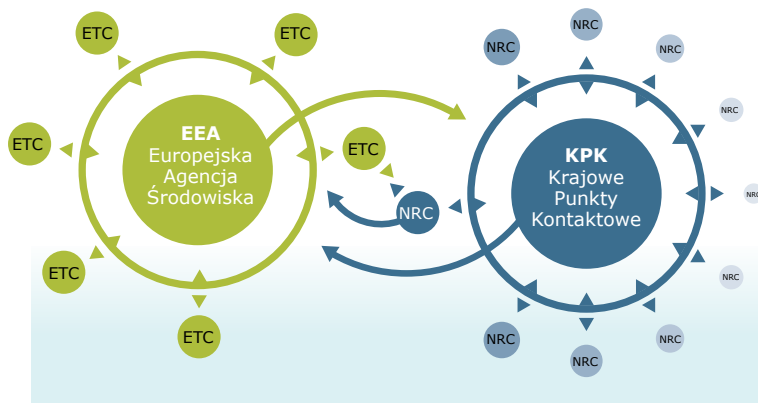
Europejska Sieć Informacji i Obserwacji Środowiska (Eionet) ma na celu dostarczanie aktualnych i odpowiedniej jakości danych, wiedzy i informacji potrzebnych do oceny stanu środowiska w Europie oraz wpływających na ten stan czynników. Umożliwia to decydom zarządanie odpowiednimi środkami związanymi z ochroną środowiska na szczeblu krajowym i europejskim, a także monitorowanie efektywności istniejących już strategii i środków działania.

Europejska Agencja Środowiska (EEA) jest agencją Unii Europejskiej. Zadaniem EEA jest dostarczanie rzetelnych i obiektywnych informacji o środowisku. EEA jest głównym źródłem informacji dla podmiotów zajmujących się opracowywaniem, przyjmowaniem, wdrażaniem i ocenianiem polityki dotyczącej środowiska, a także dla przedsiębiorców i społeczeństwa.

Eionet jest partnerską siecią EEA oraz jej państw członkowskich i krajów współpracujących. W skład Eionet wchodzi Europejska Agencja Środowiska, kilka Europejskich Centrów Tematycznych (ETC) oraz sieć około 1500 ekspertów z 39 państw w niemal 400 instytucjach krajowych zajmujących się informacjami o środowisku. Eksperti skupieni są w Krajowych Punktach Kontaktowych (KPK, ang. NFP) i Krajowych Centrach Referencyjnych (NRC).

Za pośrednictwem Eionet EEA gromadzi informacje o środowisku z poszczególnych krajów, koncentrując się na dostarczaniu aktualnych i zweryfikowanych na szczeblu krajowym danych wysokiej jakości. Wiedza ta jest szeroko udostępniana poprzez witrynę internetową EEA i stanowi podstawę zarówno tematycznych, jak i zintegrowanych ocen dotyczących środowiska. Informacje te są wsparciem w procesach gospodarowania

środowiskiem, tworzenia i oceny polityki dotyczącej środowiska oraz udziału obywateli na szczeblu krajowym, europejskim i globalnym. W połączeniu z opiniami i informacjami uzyskanymi w wyniku działalności naukowej obywateli oraz pochodzącymi z wiedzy niespecjalistycznej, lokalnej i tradycyjnej, a także ze środowiska przedsiębiorców, stanowi to silną podstawę dla działań decydentów i zaangażowania społeczeństwa.

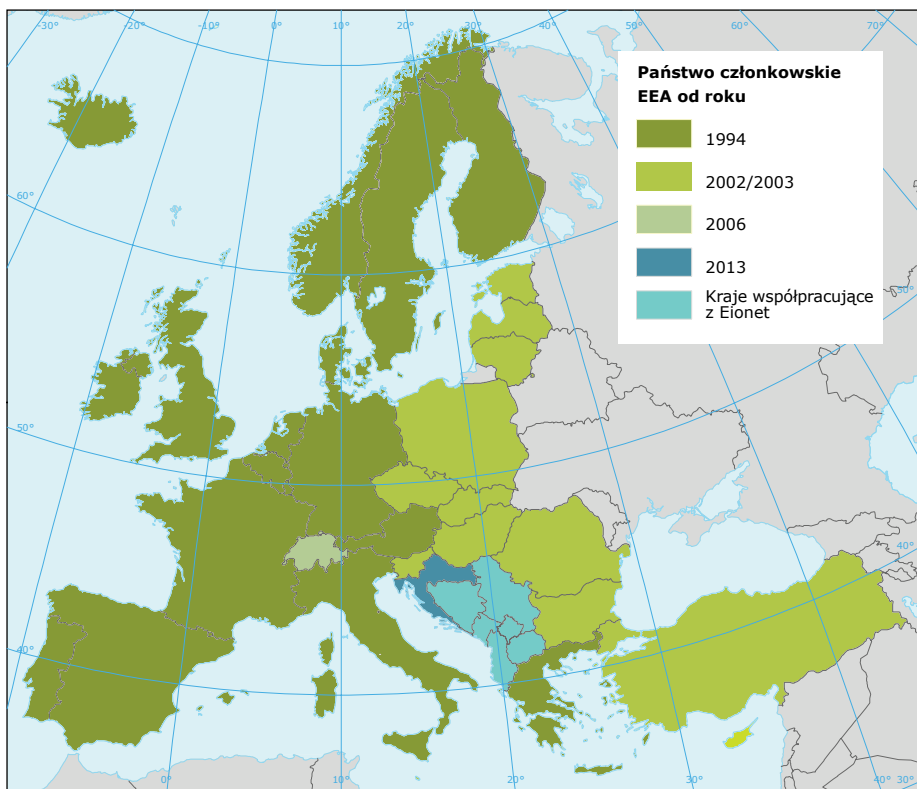

Ewolucja i struktura Eionet

Eionet rozrasta się wraz z poszerzaniem EEA

Eionet została utworzona w 1994 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1210/90 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie ustanowienia EEA. Stała się modelowym źródłem wysokiej jakości danych, informacji i ocen dotyczących stanu środowiska, a także kształtujących go oddziaływań i czynników sprawczych. Wraz ze wzrostem liczby państw członkowskich i krajów współpracujących z EEA, rozrasta się również Eionet.

Struktura Eionet

Zadania Europejskiego Centrum Tematycznego na przykładzie różnorodności biologicznej

Europejskie Centrum Tematyczne ds. Różnorodności Biologicznej jest europejskim konsorcjum dziewięciu organizacji, współpracującym z Europejską Agencją Środowiska na podstawie ramowej umowy o partnerstwie i dysponującym dodatkowym wkładem finansowym wniesionym przez francuskie ministerstwo środowiska. Funkcję koordynatora pełni Narodowe Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu za pośrednictwem podstawowego zespołu składającego się z 12 osób z siedmiu krajów europejskich. Główne zadania ETC/BD to:

- wspieranie prac EEA, obejmujących oceny oparte na wskaźnikach, poprzez badania stanu różnorodności biologicznej i ekosystemów w Europie oraz tendencji w tym zakresie
- dostarczanie odpowiednich informacji pomocnych w procesie wdrażania w Europie polityki dotyczącej środowiska i zrównoważonego rozwoju, w szczególności polityki i strategii UE w dziedzinie przyrody i różnorodności biologicznej oraz Konwencji Berneńskiej
- rozbudowanie możliwości raportowania informacji o różnorodności biologicznej w Europie, przede wszystkim za pośrednictwem Eionet
- wspieranie EEA w rozwijaniu Europejskiego Centrum Danych o Różnorodności Biologicznej i europejskiego portalu na rzecz różnorodności biologicznej BISE (europejski system informacji o różnorodności biologicznej) <http://bd.eionet.europa.eu>

Europejskie Centrum Tematyczne (ETC)

Konsorcjum działających w państwach członkowskich EEA organizacji, posiadających specjalistyczną wiedzę w konkretnej dziedzinie dotyczącej środowiska, którym EEA zleciła wspieranie programu pracy EEA.

ETC są centrami specjalistycznej wiedzy tematycznej, którym EEA zleciła wykonywanie określonych zadań wyznaczonych w strategii EEA (pięcioletni program pracy) i w rocznych programach pracy. ETC są powoływane przez Zarząd EEA w drodze ogólnoeuropejskiej konkurencyjnej procedury naboru i działają jako rozszerzenia EEA w wyznaczonych obszarach tematycznych. Każde ETC składa się z organizacji wiodącej i specjalistycznych organizacji partnerskich, zajmujących się badaniami i informowaniem o środowisku, i wykorzystuje ich zasoby w danych obszarach wiedzy.

- wpływ zmian klimatu, wrażliwość na zmiany i działania przystosowawcze (ETC/CCA)
- różnorodność biologiczna (ETC/BD)
- wody śródlądowe i przybrzeżne oraz akwenu morskie (ETC/ICM)
- informacje i analizy przestrzenne (ETC/SIA)
- zrównoważona konsumpcja i produkcja (ETC/SCP).

Europejskie Centra Tematyczne we współpracy z krajami Eionet ułatwiają przekazywanie danych i informacji z tych krajów oraz opracowują raporty i świadczą inne usługi dla EEA i Eionet.

Obecnie (2012 r.) funkcjonuje sześć ETC w następujących obszarach tematycznych:

- zanieczyszczenie powietrza i łagodzenie skutków zmian klimatu (ETC/ACM)

Struktura Eionet

Krajowy Punkt Kontaktowy (KPK, ang. NFP)

Ekspert lub grupa ekspertów w krajowej organizacji zajmującej się środowiskiem. KPK jest wyznaczony i finansowany przez dany kraj i upoważniony do działania jako główny punkt kontaktowy dla EEA, innych członków Eionet i odpowiednich podmiotów. KPK koordynuje sieć krajową składającą się z licznych Krajowych Centrów Referencyjnych (NRC) w celu wsparcia wdrażania programu pracy EEA.

KPK są głównymi punktami kontaktowymi dla EEA w państwach członkowskich i krajach współpracujących. KPK są odpowiedzialne za współpracę z EEA i Europejskimi Centrami Tematycznymi i organizują w kraju koordynację działań związanych ze strategią i programem pracy EEA. W celu promowania kluczowych publikacji EEA wiele Krajowych Punktów Kontaktowych organizuje

konferencje inauguracyjne oraz wydaje komunikaty prasowe.

Metody pracy KPK różnią się w zależności od kraju. Odzwierciedla to po części zróżnicowany charakter krajowych systemów informacji o środowisku i zarządzania nim. Na przykład niektóre Krajowe Punkty Kontaktowe działają przy agencjach środowiska, inne są częścią ministerstwa środowiska

lub scentralizowanej administracji państwowej, podczas gdy jeszcze inne działają w zdecentralizowanych, czasem federalnych systemach.

Ponadto KPK doradzają członkom Zarządu EEA i nawiązują kontakty z innymi odpowiednimi sieciami.

Działalność Krajowego Punktu Kontaktowego na przykładzie Norwegii

„Mój typowy tydzień w pracy w charakterze Krajowego Punktu Kontaktowego dla Norwegii wiąże się z dużą ilością czytania. Otrzymuję, czytam, oceniam i przekazuję dalej wiele dokumentów przesyłanych przez EEA i krajową sieć Eionet: oceny, raporty, dokumenty, przeglądy, wnioski. Część moich obowiązków stanowi zapewnienie terminowego otrzymywania istotnych informacji przez odpowiednie osoby oraz kontrolowanie i przypominanie członkom mojej sieci o obowiązkach sprawozdawczych i o przekazywaniu materiałów potrzebnych w pracy EEA. W skład codziennych czynności wchodzi odwiedziny na forum Eionet, kontakty z Krajowymi Centrami Referencyjnymi (NRC) lub głównymi osobami odpowiedzialnymi za kontakt, przekazywanie wiadomości za pośrednictwem poczty elektronicznej, wysyłanie zaproszeń i wniosków o realizację zadania lub pytań, przygotowywanie spotkań, pisanie opinii oraz zapewnianie, aby różne procesy realizowane obecnie w EEA znalazły odzwierciedlenie i wsparcie w norweskiej sieci. Głównym celem jest stwarzanie warunków do niezakłóconego przepływu informacji między EEA a norweską siecią Eionet”.

Struktura Eionet

Współpraca z NRC — studium przypadku

Opracowanie arkuszy informacyjnych na temat polityki efektywnego gospodarowania zasobami

Wiosną 2010 r. UE przyjęła strategię wzrostu „Europa 2020”, wyznaczając efektywne gospodarowanie zasobami jako jedną z jej inicjatyw przewodnich.

Aby pomóc poszczególnym krajom w podjęciu tej inicjatywy, EEA rozpoczęła przegląd polityki i instrumentów efektywnego gospodarowania zasobami w krajach Eionet, który ma dwa główne cele:

- wspomaganie tworzenia strategii działań przez poszerzenie wiedzy o efektywnym gospodarowaniu zasobami w drodze gromadzenia, analizy i rozpowszechniania informacji o krajowych doświadczeniach w tym zakresie
- ułatwianie wymiany informacji i dobrych praktyk w ramach Eionet.

W listopadzie 2010 r. Krajowe Centra Referencyjne ds. Zrównoważonej Konsumpcji i Produkcji oraz Użytkowania Zasobów z krajów Eionet poproszono o dostarczenie szczegółowych informacji z zastosowaniem standardowego zestawu pytań.

Pomimo napiętych terminów większość krajów przekazała materiały i w październiku 2011 r. opublikowano raport. Od tej pory korzystają z niego decydenci na szczeblu krajowym i europejskim.

To wspólne działanie EEA i Eionet jest tylko jednym z przykładów terminowego dostarczania materiałów na szczeblu krajowym na potrzeby kluczowego procesu tworzenia polityki europejskiej w oparciu o połączone siły i wiedzę uczestników sieci.

Dodatkowe informacje na temat polityki efektywnego gospodarowania zasobami, w tym 31 szczegółowych profili krajowych, zamieszczono w witrynie internetowej EEA: <http://www.eea.europa.eu/resource-efficiency>

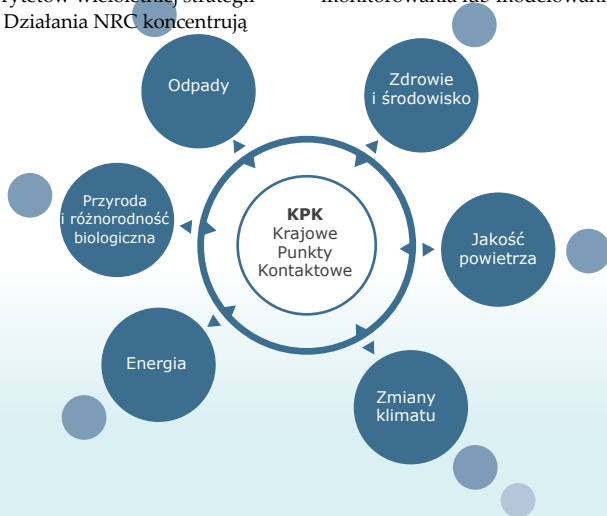
Krajowe Centrum Referencyjne (NRC)

Dysponująca odpowiednią wiedzą osoba lub grupa w krajowej organizacji zajmującej się środowiskiem, wyznaczona i finansowana przez dany kraj w celu współpracy z EEA i odpowiednimi Europejskimi Centrami Tematycznymi w określonych obszarach tematycznych z zakresu środowiska, związanych z programem pracy EEA.

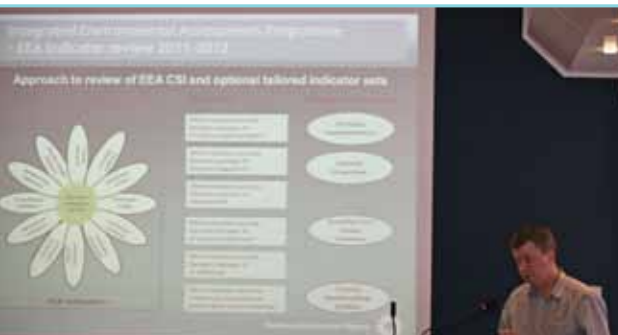
Krajowe Centra Referencyjne są wyznaczane przez państwa członkowskie i kraje współpracujące. NRC są tworzone w odniesieniu do konkretnych dziedzin dotyczących środowiska, takich jak jakość powietrza, zdrowie i środowisko, zmiana klimatu, odpady, przyroda i różnorodność biologiczna, energia i wiele innych. Odgrywają kluczową rolę w koordynacji tych tematów i dostarczaniu odpowiednich danych i wiedzy. Struktura NRC różni się w zależności od wymagań i priorytetów wieloletniej strategii EEA. Działania NRC koncentrują

się na różnych zagadnieniach w zależności od konkretnego tematu, którym dane Centrum się zajmuje, ale wszystkie wspierają EEA w realizacji jej programu pracy.

Krajowe Centra Referencyjne działają przy organizacjach, które systematycznie gromadzą lub dostarczają dane o środowisku na poziomie krajowym i/lub dysponują odpowiednią wiedzą na temat różnych kwestii dotyczących środowiska, monitorowania lub modelowania.

Eionet — historia sukcesu

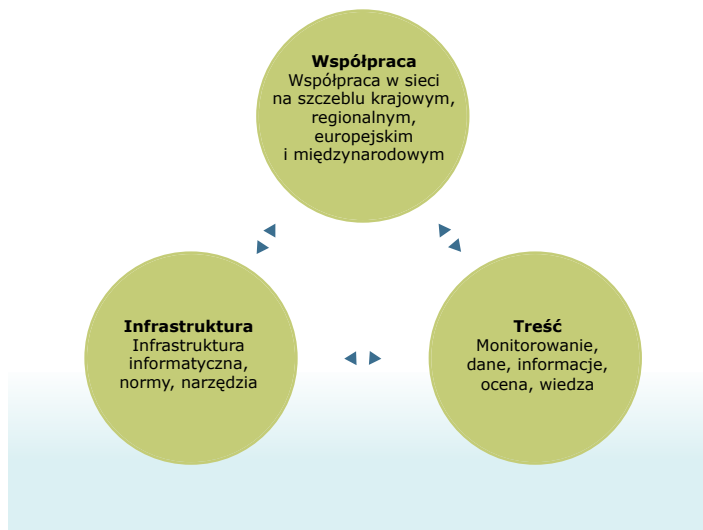

Eionet — dojrzała, elastyczna sieć

Sieć Eionet, która podjęła działalność w 1994 r., stała się powszechnie znanym i godnym zaufania źródłem wysokiej jakości danych, informacji i ocen dla Europy.

Koncepcja sieci Eionet obejmuje następujące definiujące ją elementy:

- silna **współpraca instytucjonalna** na kilku szczeblach (krajowym, regionalnym, europejskim, międzynarodowym), a także partnerstwo ze społeczeństwem obywatelskim, wspierane przez podmiot koordynujący
- uzgodniona **wspólna treść** (dane, informacje, wskaźniki, analizy)
- **wspólna infrastruktura**, normy i narzędzia.

Eionet — współpraca instytucjonalna

Eionet — sieć łącząca ludzi

Współpraca instytucjonalna i zaangażowanie jednostek z instytucji krajowych są osią Eionet, która zasadniczo stanowi sieć łączącą ludzi.

Grupa KPK/Eionet, w skład której wchodzi Krajowe Punkty Kontaktowe, kierownicy Europejskich Centrów Tematycznych, przedstawiciele Komisji Europejskiej i odpowiedni pracownicy EEA, spotyka się trzy razy w roku. Wyniki dyskusji są przekazywane uczestnikom spotkań Zarządu EEA i w ten sposób bezpośrednio wspomagają strategiczny rozwój EEA.

Rozbudowana komunikacja internetowa i współpraca między EEA, ETC oraz NRC opierają się na warsztatach regularnie organizowanych dla Krajowych Centrów Referencyjnych. W trakcie tych spotkań przedstawiane są wyniki działań podejmowanych przez EEA i ETC, następuje wymiana krajowych doświadczeń i omawiane są sposoby dalszego postępowania. Warsztaty pomagają w utrzymaniu i zacieśnianiu dobrych stosunków między EEA, ETC oraz NRC, a także między samymi krajami.

Poszczególne kraje czerpią korzyści z dzielenia się informacjami, wiedzą i doświadczeniem w procesie rozwoju swego potencjału krajowego, w szczególności w dziedzinach gromadzenia danych i zarządzania nimi oraz w tworzeniu i rozpowszechnianiu informacji istotnych z punktu widzenia strategii działań.

Szeroka komunikacja między NRC a ETC poprawiła jakość danych

i informacji na szczeblu krajowym i europejskim, a wielu krajom pomogła zwiększyć potencjał w ramach istniejących systemów monitoringu i sprawozdawczości. W przypadku nowych państw członkowskich UE wczesne członkostwo w EEA i Eionet przyczyniło się do podniesienia statusu kwestii odnoszących się do środowiska i miało wpływ na charakter i zasięg krajowych systemów monitoringu i informacji.

Usprawnienie raportowania w Europie

Dane, w odniesieniu do których poszczególne kraje mają obowiązek sprawozdawczy na szczeblu europejskim, są gromadzone i analizowane w przejrzysty sposób przez EEA i ETC w celu uzyskania informacji na temat środowiska w Europie. W ten sposób możliwe jest również porównywanie osiągniętych przez poszczególne kraje wyników w zakresie stanu i ochrony środowiska. Co więcej, kraje Eionet są zachęcane do rozwoju własnych sieci w sposób zapewniający spełnianie unijnych i międzynarodowych wymogów sprawozdawczych.

Wybrane opinie o Eionet

“ Współpraca Norwegii z Europejską Agencją Środowiska przyczyniła się do uzyskania przez nas pełniejszego obrazu sytuacji i kierunków rozwoju środowiska w naszym kraju niż byłoby to możliwe do osiągnięcia samodzielnie”.

Johnny Auestad, norweska Agencja ds. Klimatu i Zanieczyszczenia

“ ...naszym głównym celem było uczenie się na podstawie doświadczeń europejskich ... i wdrażanie tej wiedzy na poziomie krajowym...”.

Dejan Lekic, serbska Agencja Ochrony Środowiska

“ Najważniejszym faktem związanym z tą wiedzą jest jej tłumaczenie na język polityki dotyczącej środowiska i stosowanie nie tylko na poziomie europejskim, ale również krajowym”.

Liutauras Stoskus, litewska Agencja Ochrony Środowiska

“ Nie jesteśmy już w stanie wyobrazić sobie pracy wyłącznie w skali krajowej. Do problemów dotyczących środowiska należy podchodzić na szczeblu europejskim lub nawet wyższym. W odniesieniu do EEA najbardziej interesujący jest dla nas fakt, że jest to w swej istocie miejsce wymiany, źródło wiedzy i informacji”.

Jacques Thorette, Francuski Instytut Środowiska

“ Bardzo ważne jest dla nas zapewnienie dostępu do Eionet. Nie jesteśmy państwem członkowskim UE, stąd ta kwestia jest bardzo istotna. Dlaczego? Ponieważ teraz mamy możliwość wymiany porównywalnych danych”.

Nicolas Perritaz, szwajcarski Federalny Urząd ds. Środowiska

“ ...wszystko to stwarza nam wiele możliwości reagowania na politykę europejską, samodoskonalenia, sprawdzania i porównywania, co robią inni, a także znaczącego zwiększenia własnej aktywności”.

Mata Aravantinou, były pracownik greckiego Ministerstwa Środowiska, Planowania Przestrzennego i Robót Publicznych

Eionet — wspólna treść

Podejmowanie kwestii dotyczących środowiska wymaga wspólnego podejścia w Europie. Eionet odgrywa wiodącą rolę w osiągnięciu poziomu współpracy, jaki jest niezbędny w tych działaniach, opartego na wymianie danych i informacji o środowisku w całej Europie.

Już na bardzo wczesnym etapie EEA i partnerzy Eionet określili zestaw priorytetowych przepływów danych. W możliwie największym zakresie dane i informacje raportowane przez poszczególne kraje w ramach unijnych lub międzynarodowych obowiązków sprawozdawczych są wykorzystywane w sieci Eionet. Oznacza to, że raz zebrane dane na szczeblu krajowym mogą zostać udostępnione wielu odbiorcom

i być zastosowane do wielu celów na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym. Dodatkowo umożliwia to państwom skoncentrowanie zasobów na wypełnianiu prawnych i moralnych obowiązków sprawozdawczych.

Dane i informacje wymieniane w sieci Eionet są wykorzystywane przez EEA do sporządzania

ogólnoeuropejskich analiz i ocen. Na nich opiera się podstawowy zestaw wskaźników EEA. EEA opracowuje też roczne sprawozdanie z postępów⁽¹⁾, jakie dany kraj osiąga w dostarczaniu danych (w zakresie terminowości, kompletności, jakości). Ocena ta jest pożytecznym narzędziem do porównywania wyników krajowych i zachęcania państw do doskonalenia swojej sprawozdawczości.

Środowisko Europy: stan i prognozy — oceny krajów

W ostatnich latach sieć Eionet zainicjowała proces oceny krajów oparty na wspólnym podejściu, lecz uwzględniający różnice między krajami. W związku z tym istnieje możliwość informowania czytelników o różnych okolicznościach, które mają istotny wpływ na wdrażanie polityki, oraz o różnych, często dodatkowych, działaniach podejmowanych przez kraje, obok środków, do których są zobowiązane na mocy przepisów europejskich i wielostronnych umów odnoszących się do środowiska. Oceny środowiska krajów są w całości dostępne w internecie. Obejmują różne obszary tematyczne, a ich struktura jest dostosowana do ściśle określonych kwestii przewodnich.

SOER 2010 oceny krajów: <http://www.eea.europa.eu/soer/countries>

(¹) <http://www.eea.europa.eu/publications/eionet-priority-data-flows-may-2>

Eionet – wspólna infrastruktura

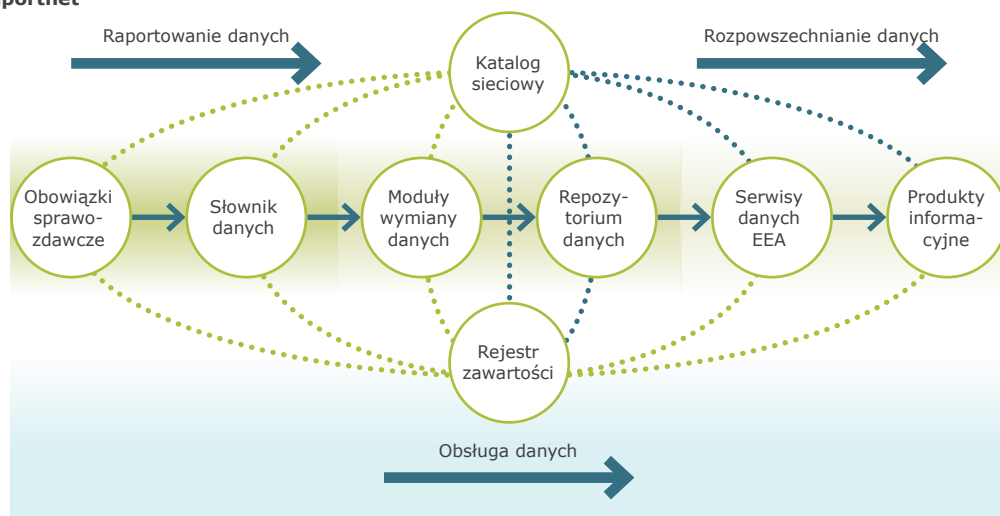
EEA i Eionet od początku wykorzystywały najnowsze osiągnięcia technologiczne, stosowały otwarte i przejrzyste infrastruktury i narzędzia oraz ustanawiały i stosowały wspólne normy.

Od przeszło 10 lat kraje Eionet korzystają z przeznaczonej do raportowania infrastruktury Reportnet (?) w celu dostarczania danych i informacji na szczeblu europejskim i międzynarodowym. Reportnet stanowi zestaw narzędzi i aplikacji sieciowych umożliwiających przekazywanie danych i informacji przez

poszczególne kraje. System integruje różne serwisy sieciowe i umożliwia podział odpowiedzialności. Początkowo Reportnet wykorzystywano do usprawnienia przekazywania danych i informacji o środowisku do EEA, a docelowo do Komisji Europejskiej. Proces dostarczania danych do wszystkich organizacji krajowych, regionalnych

i międzynarodowych jest teraz bardziej przejrzysty. Niektóre kraje wykorzystują obecnie Reportnet w celu spełniania prawie wszystkich obowiązków sprawozdawczych na szczeblu regionalnym i międzynarodowym, w tym raportowania do organów ONZ.

Reportnet

(?) <http://www.eionet.europa.eu/reportnet>

Wspólny system informacji o środowisku – SEIS

Eionet umożliwi państwom członkowskim i krajom współpracującym EEA wspólne działania w dążeniu do urzeczywistnienia wizji bardziej sprawnego i zintegrowanego podejścia do informacji o środowisku w Europie.

W oparciu o doświadczenia Eionet opracowano koncepcję SEIS – wspólnego systemu informacji o środowisku. SEIS jest wspólną inicjatywą Komisji Europejskiej, EEA i partnerów Eionet. Ma na celu dalsze doskonalenie procesu gromadzenia, wymiany i wykorzystywania danych i informacji o środowisku w całej Europie oraz utworzenie zdecentralizowanego, ale zintegrowanego,

dostępnego przez Internet, interoperacyjnego, ogólnoeuropejskiego systemu informacji o środowisku, poprzez uproszczenie i unowocześnienie istniejących systemów i procesów. SEIS opiera się na zestawie zasad, które leżą u podstaw większości procesów realizowanych przez EEA i Eionet.

SEIS w praktyce – na przykładzie platformy Eye on Earth ⁽³⁾

Jednym z przykładów wdrożenia zasad SEIS jest rozwój platformy Eye on Earth, stanowiącej „globalny ogólnodostępny serwis informacyjny” przeznaczony do tworzenia i wymiany informacji. W nadchodzących latach Eionet będzie wykorzystywał Eye on Earth do wspierania swojej rosnącej roli rzecznika zmian, ułatwiających wymianę informacji, oraz do wzmocnienia skuteczności i sprawności gromadzenia i dostarczania informacji o środowisku.

Zasady SEIS w praktyce

1. Zarządzanie informacjami możliwie jak najbliżej ich źródła.
2. Jednokrotne gromadzenie informacji przeznaczonych do wielokrotnego wykorzystania i wymiany.
3. Udzielanie pomocy organom władzy publicznej w wypełnianiu obowiązków prawnych w zakresie sprawozdawczości.
4. Udzielanie pomocy organom władzy publicznej w procesie oceny stanu środowiska i skuteczności polityki dotyczącej środowiska oraz, w razie potrzeby, opracowywania nowej polityki dotyczącej środowiska.
5. Udzielanie pomocy w sporządzaniu porównań geograficznych dotyczących środowiska.
6. Ułatwianie obywatelom udziału w opracowywaniu i wdrażaniu polityki dotyczącej środowiska przy pełnym udostępnieniu im informacji.
7. Stosowanie otwartych standardów.

⁽³⁾ <http://eyeonearth.org>

Eionet łączy

Wspieranie oceny i rozwoju polityki dotyczącej środowiska, poprzez partnerstwo i wymianę informacji, czego wyrazem jest Eionet, jest udanym wzorem, który może być naśladowany i pomocny w łączeniu innych części globu.

Skuteczne zarządzanie środowiskiem na wszystkich poziomach ma kluczowe znaczenie dla znalezienia rozwiązań dla zagrożeń dla środowiska w zglobalizowanym świecie powiązanych ze sobą narodów, gospodarek i ludzi.

Zasadniczym elementem lepszego zarządzania jest stworzenie wiarygodnych, umocowanych prawnie, odpowiednich i dostępnych podstaw do podejmowania decyzji opartych o miarodajne informacje. Wymiana danych i informacji o środowisku na poziomie krajowym, regionalnym i globalnym – w oparciu o struktury sieciowe takie jak Eionet – ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia komunikacji między nauką a polityką.

Eionet – wzór do naśladowania dla innych regionów

Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) zapewnia finansowanie procesu zacieśniania współpracy między UE a jej sąsiadami na wschodzie i południu. ENPI stwarza ramy dla wdrażania szeregu działań, które mają na celu wzmocnienie zarządzania procesem monitorowania środowiska oraz danymi i informacjami o środowisku zgodnie z zasadami SEIS. Eionet stanowi nieocenioną podstawę w prowadzeniu tych prac.

Eionet określa się też jako jeden z modułów konstrukcyjnych w tworzeniu SAON – sieci stałej obserwacji Arktyki. SAON ma na celu objęcie całej Arktyki działaniami obserwacyjnymi przez ułatwienie partnerstwa i synergii między istniejącymi sieciami obserwacyjnymi i sieciami danych oraz promowanie wymiany danych i informacji.

W ujęciu globalnym koncepcja sieci Eionet, z jej wyjątkową strukturą uwzględniającą współpracę instytucjonalną, wspólną treść oraz wspólne infrastruktury i narzędzia informatyczne, została przyjęta w dążeniu do wspierania działań w ramach programu UNEP, które mają na celu ustanowienie struktury sieciowej i platformy internetowej dla ułatwienia wymiany danych, informacji i ocen.

Instytucje, w ramach których działają Krajowe Punkty Kontaktowe

Albania	Agency of Environment and Forestry (AEF)
Austria	Umweltbundesamt – <i>Environment Agency Austria</i>
Belgia	Interregional Cell for the Environment (IRCEL-CELINE)
Bośnia i Hercegowina	Federal Ministry for Environment and Tourism of the Federation of Bosnia and Herzegovina
Bułgaria	Executive Environment Agency (BEEA)
Chorwacja	Agencija za zaštitu okoliša – <i>Croatian Environment Agency (CEA)</i>
Cypr	Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment
Czarnogóra	Ministry of Sustainable Development and Tourism
Czechy	CENIA, česká informační agentura životního prostředí <i>CENIA, Czech Environmental Information Agency</i>
Dania	Danish Nature Agency
Estonia	Keskonnateabe Keskus (KTK) – <i>Estonian Environment Information Centre (EEIC)</i>
Finlandia	Suomen ympäristökeskus (SYKE) – <i>Finnish Environment Institute (SYKE)</i>
Francja	Ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement (MEDDTL) – <i>Ministry for Ecology, Sustainable Development, Transport and Housing</i>
Grecja	Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής – <i>Ministry for the Environment, Energy and Climate Change</i>
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente – <i>Ministry of Agriculture, Food and Environment</i>
Holandia	Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) – <i>PBL Netherlands Environmental Assessment Agency</i>
Islandia	Environment Agency of Iceland
Irlandia	Environmental Protection Agency
Kosowo na podstawie rezolucji nr 1244/99 Rady Bezpieczeństwa ONZ	Environmental Protection Agency
Liechtenstein	National Office for Forests, Nature and Land Management
Litwa	Environmental Protection Agency (EPA)
Luksemburg	Ministère du Développement durable et des Infrastructures – <i>Ministerium für nachhaltige Entwicklung und Infrastruktur – Ministry of Sustainable Development and Infrastructure</i>
Łotwa	Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs (LVGMC) – <i>Latvian Environment, Geology and Meteorology Centre (LEGMC)</i>
była jugosłowiańska republika Macedonii	Министерство за животна средина и просторно планирање, Македонски информативен центар за животна средина – <i>Ministry of Environment and Physical Planning, Macedonian Environmental Information Center</i>
Malta	Malta Environment and Planning Authority
Niemcy	Umweltbundesamt (UBA) – <i>Federal Environment Agency</i>
Norwegia	Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) – <i>Climate and Pollution Agency (Klif)</i>
Polska	Główny Inspektorat Ochrony Środowiska – <i>Chief Inspectorate for Environmental Protection</i>
Portugalia	Agência Portuguesa do Ambiente, I.P. (APA, I.P.) – <i>Portuguese Environment Agency</i>
Rumunia	Ministry of Environment and Forestry
Serbia	Serbian Environmental Protection Agency (SEPA)
Słowacja	Slovenská agentúra životného prostredia (SAŽP) – <i>Slovak Environmental Agency (SEA)</i>
Słowenia	Agencija Republike Slovenije za okolje – <i>Slovenian Environment Agency</i>
Szwecja	Naturvårdsverket – <i>Swedish Environmental Protection Agency</i>
Szwajcaria	Bundesamt für Umwelt (BAFU) – Office fédéral de l'environnement (OFEV) – Ufficio federale dell'ambiente (UFAM) – <i>Federal Office for the Environment (FOEN)</i>
Turcja	Çevre ve Şehircilik Bakanlığı – <i>Ministry of Environment and Urbanisation</i>
Węgry	Ministry of Rural Development
Włochy	Istituto Superiore per la Protezione e Ricerca Ambientale (ISPRA) – <i>Institute for Environmental Protection and Research.</i>
Wielka Brytania	Department for Environment, Food and Rural Affairs (Defra)

България Belgique/België Bosna i Hercegovina Česká republika Crna Gora/Црна Гора Danmark
Deutschland Eesti Ελλάδα España France Hrvatska Ireland Ísland Italia Kosovo under UNSCR
144/99 Κύπρος Latvija Liechtenstein Lietuva Luxembourg Magyarország Malta Nederland Norge
Österreich Polska поранешна југословенска Република Македонија Portugal Romania Shqipe
Slovenija Slovenská republika Србија Schweizerische Eidgenossenschaft/Confédération suisse/
Confederazione Svizzera/Confederaziun svizra Suomi/Finland Sverige Türkiye United Kingdom
България Belgique/België Bosna i Hercegovina Česká republika Crna Gora/Црна Гора Danmark
Deutschland Eesti Ελλάδα España France Hrvatska Ireland Ísland Italia Kosovo under UNSCR
144/99 Κύπρος Latvija Liechtenstein Lietuva Luxembourg Magyarország Malta Nederland Norge
Österreich Polska поранешна југословенска Република Македонија Portugal Romania Shqipe
Slovenija Slovenská republika Србија Schweizerische Eidgenossenschaft/Confédération suisse/

Więcej informacji uzyskasz:

EEA:

www.eea.europa.eu

Lista KPK i ETC:

eea.europa.eu/about-us/countries-and-eionet/list-of-members-of-the-nfp-eionet-group

Eionet: infrastruktura i narzędzia:

www.eionet.europa.eu

Zdjęcia:
© Paweł Kaźmierczuk;
str. 4, po prawej: © Pavel Ehrlich, CENIA

Europejska Agencja Środowiska
Kongens Nytorv 6
1050 Kopenhaga
Dania

Tel.: +45 33 36 71 00
Faks: +45 33 36 71 99

Strona internetowa: www.eea.europa.eu
Zapytania: www.eea.europa.eu/enquiries

Publications Office

